

такава власпъ въ рлцѣше си, споредъ Славолюбіето си вдохну въ сердцето и на младаго Царевича подобны спрасши, коихъ то самъ имаше и хранеше, и коихъ и младай Царевичъ, не имѣя ни каково друго понятіе, ни искусство за разсужденіе, прія ги отъ своего учителя, и въ печати ги като въ мягкіяхъ воскъ въ сердцето си, споредъ настравленіето коешо му ежедневно подаваше.

И понеже самъ сый горделивъ, вдохну въ сердцето и на младаго своего ученика опровернѣйшата спрашь Гордоспъ та, защото му даваше да разумѣе, какъ е негово по рожденіе царско, и неговата кровь царска почесина е отъ кровь та на неговынне подданицы, защото е самъ Всевышній Промыслъ отдалъ негово по состояніе отъ другите человѣцы, и отъ просипыше неговы подданицы, които му са дадени да му се покорявашъ, и неговата царска воля безъ далше разсужденіе, и отложеніе исполнявашъ. По това какъ и предъ подданициете си съ гордоспъ треба да излѣзува, за да вливае въ сердцата имъ боязнь и спрахъ, като да са всегда готови да исполняватъ точно повелѣніяша му сось всеко Страхопочитаніе.

Съ таково настравленіе водеше го като